

Transkription av skriven arabiska

---

av Bo Isaksson

Innehåll

Inledning	1
Varför man transkriberar.....	2
Translitterering.....	3
Fonematisk transkription	3
Rekommenderad transkription: en kompromiss	4
Transkription i litteraturvetenskapliga arbeten	4
Återgivning av arabiska namn i medier och officiella dokument.....	5
Tabell över rekommenderade transkriptionstecken	5
Anvisningar för transkriptionen.....	9
A. Allmänt om transkription.....	9
B. Pausaltranskription	10
C. Kontexttranskription.....	11
Övningar	12
1. Pausaltranskription (enstaka ord och fraser).....	12
2. Kontexttranskription (vanligen hela satser).....	13
Referenser	15

Inledning

Transkription av arabiska avser ett återgivande av arabiska med hjälp av latinska bokstäver. Transkription används för att på ett smidigt sätt återge arabiska ord och uttryck i en text som i övrigt är på svenska eller annat europeiskt språk, i synnerhet om en del av läsekretsen inte behärskar arabiska (allmänlingvister, litteraturvetare). Transkription är också ett tydligt sätt att ange uttalet om originaltexten som behandlas är ovokaliserad.

Transkriptionen borde idealt vara reversibel ifråga om *både* ortografi (arabiskans stavning) och uttal. Från en sådan transkription skulle det vara

möjligt för läsaren att sluta sig till den exakta arabiska skriftbilden och det korrekta uttalet. Detta ideal är inte genomförbart fullt ut. En transkription blir i praktiken en kompromiss mellan en uttalsinriktad transkription och en ortografiskt inriktad *translitterering*.

Det är inte bara önskemål om en exakt återgivning av stavning och/eller uttal som påverkar sättet att transkribera. Också den tänkta läsekretsen ställer krav på kompromisser, så att antalet specialtecken och diakritika i vissa sammanhang måste begränsas för att öka läsbarheten för en bredare allmänhet.

I *språkvetenskapliga studier* med fonologisk, morfologisk eller lexikalisk inriktning är kraven på "reversibel" transkription stora för att inte otydligheter ska uppstå, men även syntaktiska studier kräver precision vid återgivningen av arabiska uttryck. *Litteraturvetenskapliga studier* å sin sida fokuserar vanligen inte på ordens exakta form och har inte lika stort behov av en exakt transkription. För en förenklad transkription vid litteraturvetenskapliga studier talar också att sådana attraherar många läsare utan kunskaper i arabiska. Det måste dock betonas att en transkription aldrig får bli missvisande eller leda till osäkerhet om vilket arabiskt ord eller uttryck som avses. Och vilka principer som än vägleder transkriptionen måste den vara konsekvent genomförd i ett och samma dokument.

I *medier* som tidningar och böcker riktade till allmänheten är kraven på läsbarhet ännu större än i litteraturvetenskapliga sammanhang och därför rekommenderas en ytterligare genomförd förenkling.

Varför man transkriberar

Transkription av arabisk text görs när:

- uttalet inte tydligt framgår av skriftbilden
- textens läsare kanske inte behärskar arabisk skrift
- arabisk text behöver återges på ett bekvämt sätt i en svensk resonerande framställning (eller på annat språk som använder latinskt alfabete som engelska, tyska, franska)

- arabisk dialekttext ska återges (arabisk skrift lämpar sig inte för att återge dialektala skillnader)

Arabisk skrift används i en vetenskaplig framställning när:

- texten citeras i längre fristående rader eller stycken
- den tänkta läsaren kan läsa arabiska

Translitterering

En transkription som utgår från skriftbilden, tecken för tecken, kallas *translitterering*. Vid en sådan är det den arabiska ortografin som återges. Återgivningen av den arabiska skriftbilden (ortografin) blir tydligast om det råder ett ett-till-ett förhållande mellan transkriptionstecken och arabiska tecken. Det går då att från transkriptionen komma tillbaka till originaltextens utseende utan misstag. Exempel: رَمَوْا ”de kastade” återges i en ren translitterering med *ramaw*’, trots att det finala ’*alif al-fāṣila* inte uttalas. En sådan transkription är dock ovanlig, eftersom ’*alif* i detta fall endast har funktionen att markera pluralis i skriften, men aldrig uttalas.

Fonematisk transkription

Translitterering kommer ganska nära (men är inte lika med) en *fonematisk transkription*, där ett transkriptionstecken anger ett arabiskt fonem. Fokus ligger här på *uttalet* av texten, inte på skriftbilden. *ramaw* (”de kastade”) är exempel på en fonematisk transkription av رَمَوْا, medan *ramaw*’ är motsvarande translitterering.

Anm.: En fonematisk transkription utgår från uttalet, men återger inte uttalsvarianter (allofoner) av fonemen. För att redogöra för det exakta uttalet används en *fonetisk transkription*. Det exakta uttalet, t ex i en dialektinspelning, återges bäst med det Internationella Fonetiska Alfabetet (IPA, se www2.arts.gla.ac.uk/IPA). Fonetisk transkription blir dock ganska svårläst och för många ändamål utom rent fonetiska opraktisk. Vid återgivning av *arabiska dialekttexter* används därför en kompromiss mellan fonematisk och fonetisk återgivning av uttalet. Se vidare det separata dokumentet ”Transkription av arabisk dialekt”.

Rekommenderad transkription: en kompromiss

För skriven arabiska (modern eller klassisk) rekommenderas och beskrivs i det följande en kompromiss mellan translitterering och fonematisk transkription (uttalet). Den följer standarden DIN 31635 sådan den tillämpas i *Encyclopedia of Arabic Language and Linguistics* (vol. I, 2006, s. viii).¹

Anm. Den rekommenderade transkriptionen är inte fullt ut fonematisk, eftersom 1) *hamzat al-waṣl* inte transkriberas (*ibn*, inte *ʾibn*; *al-baytu*, inte *ʾal-baytu*), 2) bestämda artikeln kan återges utan assimilation till en följande ”solbokstav” (*al-nār* är ett godtagbart alternativ till *an-nār* om det genomförs konsekvent) och 3) kasusvokaler utelämnas när namn och enstaka ord citeras isolerade från en kontext (ʿAbd al-Raḥmān, inte ʿAbdu r-Raḥmāni eller ʿAbdu l-Raḥmāni). Den rekommenderade transkriptionen är heller inte fullt ut en translitterering, eftersom 1) *ʾalif* inte återges annat än när det anger långt *ā* (*daʿā* för دَعَا ”han inbjöd”, men *ramaw* för رَمَوْا ”de kastade”, inte *ramawʾ*), 2) ingen åtskillnad görs mellan olika ”stolar” för *hamza* (*biʾrun* för بِيْرٌ, och *raʾsun* för رَأْسٌ), 3) *ʾalif med hamzat al-waṣl* efter vokal inte återges (إِنِّي transkriberas *ʾilā l-bayti*, inte t.ex. *ʾilā ʾl-bayti*), 4) ingen åtskillnad görs mellan *ʾalif ṭawīla*, *ʾalif maqṣūra* och *ʾalif qaṣīra* (”dagger *ʾalif*”) utan alla tre återges med långt *ā* (*hunā* för هُنَا ”här”, *banā* för بَنَى ”han byggde”, och *hādā* för هَدَا), 5) det inte finns något specifikt transkriptionstecken för *madda* (مَدَّة transkriberas *ʾāḥuḍu* ”jag tar”), och 6) ingen åtskillnad görs mellan *tāʾ* och *tāʾ marbūṭa* när det senare ska transkriberas med kasusvokal (*naẓarat* för نَظَرَتْ ”hon såg”, och *naẓratun* för نَظَرَتْ ”blick”).

Den rekommenderade transkriptionen gör också en skillnad mellan en *pausaltranskription* av namn och enstaka ord och fraser, och *kontexttranskription*, som återger hela textcitat (vanligen minst en fullständig arabisk sats). Som hjälp vid transkriptionen används tabellen över transkriptionstecken nedan.

Transkription i litteraturvetenskapliga arbeten

I kolumnen ”Litt” har principen om ett ett-till-ett förhållande mellan arabiskt tecken och transkriptionstecken frångåtts för att öka läsbarheten för läsare utan kunskaper i arabiska. Genom denna praxis som i synnerhet används i arbeten om modern arabisk litteratur används en förenklad transkription, där vissa arabiska bokstäver återges med två tecken (*th* för *t̤*, *kh* för *ḥ*, *dh* för *d̤*, *sh*

¹ DIN 31635 antogs av Deutsche Morgenländische Gesellschaft 1936 (www.dmg-web.de).

för š, gh för ġ). Detta kan teoretiskt leda till otydlighet vid återgivningen av arabiska ord och uttryck, men är vanligen inte något problem. Dubbeltydighet uppstår i vissa fall, som i exemplet *tashīlun* ("förenkling") vilket en läsare kan tolka som تَشِيلٌ av typen faʿīlun (vanligt morfologiskt mönster för adjektiv) i stället för det korrekta تَسْهِيلٌ. En annan nackdel, om än liten, är att konsonantfördubblingar ser förvirrande ut, som i mutaʿakhkhirun ("försenad"), för مُتَأَخَّرٌ, ash-Shām för الشَّامُ.

Återgivning av arabiska namn i medier och officiella dokument

Kolumnen "Medier" i nedanstående tabell antyder en praxis för medier och officiella dokument, där man kan välja att förenkla transkriptionen av arabiska namn ytterligare: diakritiska tecken (punkt under bokstav, streck över vokal) tas bort, *hamza* och ʿayn återges inte alls. Skillnaden mellan lång och kort vokal markeras inte och emfatiska/velariserade konsonanter skrivs som icke-emfatiska. Detta har givetvis nackdelen att vissa namn som i arabiskan är olika får samma stavning i transkription. Om ʿayn (ع) måste återges (för att skilja det från hamza) bör en vanlig rak apostrof (', unicode 0027) användas. Den är lätt tillgänglig på alla tangentbord. Man bör absolut inte använda en modifierad apostrof (', unicode 02BC) eftersom en sådan förväxlas med *hamza*. Namnet عَمْرُو (uttal: ʿamr) återges som Amr (eventuellt 'Amr). Vokalernas kvalitet bör fortsatt följa återgivningen av standard-arabiskans uttal (*a, i, u*), inte olika dialektuttal (där t.ex. både *a* och *i* ofta får uttalet *e*). Pausaltranskription används genomgående.

Tabell över rekommenderade transkriptionstecken

I tabellen nedan avser alternativen "Ling" och "Litt" en användning i språkvetenskapliga respektive litteraturvetenskapliga akademiska framställningar, även examensarbeten på grundläggande nivå, medan kolumnen "Medier" avser att vara en rekommendation för skriftlig kommunikation av arabiska namn och uttryck i icke-akademiska sammanhang. Som en jämförelse anges också motsvarande symboler i det internationella fonetiska alfabetet (IPA).

	IPA	<i>Ling</i>	<i>Litt</i>	<i>Medier</i>
ء	[ʔ]	ʔ, ʔ	ʔ	
ب	[b]	<i>b</i>	<i>b</i>	<i>b</i>
ت	[t]	<i>t</i>	<i>t</i>	<i>t</i>
ث	[θ]	<i>ṭ</i>	<i>th</i>	<i>th</i>
ج	[dʒ]	ǧ, <i>j</i>	<i>j</i>	<i>j</i>
ح	[ħ]	<i>ħ</i>	<i>ħ</i>	<i>h</i>
خ	[x]	<i>ħ, x</i>	<i>kh</i>	<i>kh</i>
د	[d]	<i>d</i>	<i>d</i>	<i>d</i>
ذ	[ð]	<i>ḍ</i>	<i>dh</i>	<i>dh</i>
ر	[r]	<i>r</i>	<i>r</i>	<i>r</i>
ز	[z]	<i>z</i>	<i>z</i>	<i>z</i>
س	[s]	<i>s</i>	<i>s</i>	<i>s</i>
ش	[ʃ]	š	<i>sh</i>	<i>sh</i>
ص	[sʰ]	ṣ	ṣ	<i>s</i>

ض	[dˤ]	ḍ	ḍ	d
ط	[tˤ]	ṭ	ṭ	t
ظ	[ðˤ]	ḏ, ḏ	ḏ	z
ع	[ʕ]	ʕ, ʕ	ʕ	(')
غ	[ɣ]	ġ	gh	gh
ف	[f]	f	f	f
ق	[q]	q	q	q
ك	[k]	k	k	k
ل	[l]	l	l	l
م	[m]	m	m	m
ن	[n]	n	n	n
ه	[h]	h	h	h
اَ	[a/at]	a/at	a/at	a/at
و	[w]	w	w	w
ي	[j]	y	y	y
ُ	[u]	u	u	u
ُو	[un]	un	un	

ِ	[i]	<i>i</i>	<i>i</i>	<i>i</i>
ِ	[in]	<i>in</i>	<i>in</i>	
َ	[a]	<i>a</i>	<i>a</i>	<i>a</i>
َ	[an]	<i>an</i>	<i>an</i>	
آ	[ʔa:]	ʔā	ʔā	<i>a</i>
لَا	[la:]	<i>lā</i>	<i>lā</i>	<i>la</i>
وُ	[u:]	<i>ū</i>	<i>ū</i>	<i>u</i>
وُ		<i>uww</i>	<i>uww</i>	<i>uww</i>
يِ	[i:]	<i>ī</i>	<i>ī</i>	<i>i</i>
يِ		<i>iyy</i>	<i>iyy</i>	<i>iyy</i>
اَ	[a:]	<i>ā</i>	<i>ā</i>	<i>a</i>
ُ	[a:]	<i>ā</i>	<i>ā</i>	<i>a</i>
ىَ	[a:]	<i>ā</i>	<i>ā</i>	<i>a</i>
ىَ	[an]	<i>an</i>	<i>an</i>	<i>a</i>

I tabellen anger två tecken åtskilda av kommatecken (t.ex. ”ğ, j”) två valfria varianter. Den som transkriberar kan fritt välja ett av tecknen, men bör använda detta tecken konsekvent i hela sin framställning. Snedstreck ”/” (i ”a/at”) mellan två tecken anger att båda används, allt efter sin position. Av tabellen framgår att bokstäverna و och ي kan användas på flera sätt, dels för att ange konsonanterna *w* och *y*, dels för att ange lång vokal: *ū* respektive *ī*. Ett ي ska alltså transkriberas *ī*, inte *iy*. Endast om و och ي bär på vokaltecken (i vokaliserad text) är de konsonantiska: هُوَ *huwa*, كُرْسِيٌّ *kursiyyun*.

Anvisningar för transkriptionen

Följande rekommendationer gäller i första hand ”Ling” och ”Litt” i tabellen.

A. Allmänt om transkription

- a. För varje regel nedan, var konsekvent genom hela arbetet.
- b. Transkriberade textcitat ska vara kursiverade (*huwa fī l-bayti*) men däremot inte arabiska namn som citeras separat (pausaltranskription) (‘Abd al-Raḥmān). Namn som ingår i transkriberade textcitat (**kontexttranskription**) ska vara kursiverade som den övriga texten. Regel: namn i pausaltranskription har rak stil, namn som ingår i kontexttranskription är kursiverade. Övriga pausaltranskriptioner är alltid kursiverade: *al-‘arabiyya*, *‘umma*.
- c. Bestämda artikelns *a-* skrivs inte med stor bokstav i namn, utom i början av en sats (“Hind inbjöd ar-Rašīd”, men “... i Bagdad. Ar-Rašīd var en stor kalif...”).
- d. Verbens slutvokaler skrivs alltid, även när de är korta. Detta gäller även i pausaltranskription: *kataba*, *yaktubu*.
- e. Återgivning av bestämda artikelns *-l-*. Här måste författaren träffa ett val mellan att återge assimilationen vid solbokstäver eller inte. Välj alltså att antingen skriva *al-nār* eller *an-nār* ”elden”. Följ sedan detta konsekvent.
- f. *hamzat al-waṣl* transkriberas aldrig. T.ex. *ibn*, inte *‘ibn*. Detta gäller således även bestämda artikelns *hamza*: *al-bayt*, inte *‘al-bayt*.
- g. *Ibn* skrivs med liten bokstav utom i början av ett namn: ‘Amr ibn al-Qāsim, men: Ibn al-Kalbī.

B. Pausaltranskription

Pausaltranskription tillämpas vid återgivande av egennamn, ortnamn, boktitlar och övriga fall där kasusvokaler inte har speciellt intresse.² En sådan förenklad transkription används över huvud taget när arabiska begrepp citeras och omtalas fristående i en i övrigt svensk text (eller engelsk, fransk, tysk, etc.). Pausaltranskription innebär:

- a. Orden skrivs i pausalform och kasusvokaler utelämnas: *bayt*, *rasūl*.
- b. *tā'* *marbūṭa* återges med *-a*: *marṭiya*, *madīna*. Om första ledet i en *'iḍāfa*-konstruktion har *tā'* *marbūṭa* måste ändelsen vara *-at* i pausaltranskriptionen: *madīnat an-nabī* för مَدِينَةُ النَّبِيِّ ”profetens stad” (kontexttranskription: *madīnatu n-nabiyyi*); *sayyāra* ”bil”, men i en *'iḍāfa*-fras *sayyārat ar-ra'īs* ”presidentens bil” (kontexttranskriptionen *sayyāratu r-ra'īsi* är dock alltid korrekt om författaren vill vara tydlig med kasus).
- c. Bindevokaler återges inte. Om frasen من البيت ska återges som en isolerad fras är det korrekt att utesluta bindevokalen och kasusvokalen och transkribera *min al-bayt* (i stället för ett *i* och för sig korrekt *min-a-l-baytī*).
- d. Även i pausaltranskription (elideras) vokalen efter *hamzat al-waṣl*, om ett ord föregår som slutar på vokal, men här återges ingen bindevokal och kasusvokaler utelämnas: *fī l-bayt*, *min al-bayt*. Att kasusvokaler utelämnas gör att många ord kommer att sluta på konsonant så att vokalen i bestämda artikeln kvarstår: *hamzat al-waṣl* (inte *hamzatu l-waṣli*), Ibn al-‘Arabī (inte Ibnu l-‘Arabiyyi).
- e. Pausaluttalet av ackusativändelsen med nunation (*-an*) är *-ā*. Namnet تَابُطٌ شَرًّا (en förislamisk poet) återges alltså i pausaltranskription *Ta'abbāṭa Šarrā* (men i kontexttranskription: *Ta'abbāṭa Šarran*).
- f. Nisba-ändelsen *-iyyun/-iyyin/-iyyan* återges i pausaltranskription med *-ī*, och mister då också sin betoning när det uttalas: aṭ-Ṭābarī (men i kontexttranskription återges fördubblingen: لِشَاكِرِ الْبَتْلُونِيِّ *li-Šākirin-i-l-Batlūnīyyi* ”av Šākir al-Batlūnī”). I femininum måste dock fördubblingen av *yā'* återges även i pausaltranskription och då med bevarad betoning:

² Se Ryding, *A reference grammar*, s. 34-35, 38-39.

as-sira n-nabawíyya för السَّيْرَةُ النَّبَوِيَّةُ ”profetbiografen” (kontexttranskription: *as-sīratu n-nabawíyyatu*).

- g. Namn på vissa arabiska kulturpersonligheter och politiker har fått former som vunnit burskap i medierna. Sådana stavningar bör i görligaste mån användas när personen omtalas även om de bryter mot ovanstående regler: Gamal Abdel Nasser (inte t.ex. Jamal Abd al-Nasir).
- h. Undantag: Några stående uttryck och pronomina med korta slutvokaler eller nunationsändelser återges fullständigt: شُكْرًا *šukran*, تَقْرِيْبًا *taqrīban*, نَهْنُ *naḥnu*, هُوَ *huwa*, هِيَ *hiya*.
- i. Exempel. En citering av ett enstaka arabiskt begrepp med transkription kan se ut så här i en uppsats: ”Det arabiska ordet *salām* betyder ’fred’ medan dess motsats är *ḥarb*” (med transkription utan kasusvokal och i kursiv).

C. Kontexttranskription

Kontexttranskription används när textpassager citeras.

- a. Ord som är hopskrivna i arabisk skrift binds ihop med bindestreck i transkriptionen, *li-zamanin ʿāḥara* för لِزَمَنِ آخَرَ ”för en annan tid”, men *fi bayti* för فِي بَيْتِي ”i mitt hus”.
- b. Kasusvokaler och bindevokaler återges fullständigt. Skriv *balāḡa ʿilā bayti n-nāri* ”han anlände till eldstemplet” med kasusvokaler, *sakana rasūluhu fi l-madīnati* ”hans budbärare bodde i Medina”.
- c. I kontexttranskription försvinner (elideras) vokalen efter *hamzat al-waṣl* när föregående ord slutar på vokal. Bestämda artikelns *a-* försvinner alltså efter vokal. Exempel: *katabtu l-kitāba* ”jag skrev boken” (inte *katabtu al-kitāba*), *yawma ʿtiqālihi* ”på dagen för hans arrestering” (يَوْمَ اعْتِقَالِهِ), *fi ntizārin* (inte *fi intizārin*) ”i väntan”, *ʿilā mraʿatin* (inte *ʿilā imraʿatin*) ”till en kvinna”, *kataba r-risālata* (eller *kataba l-risālata*, se ovan) ”han skrev brevet”, *wa-ṣarafat* ”och hon gav sig av”, *bi-l-bayti* ”i huset”, *fi l-bayti* ”i huset”, *li-t-taḍkāri* ”för eftertanke”.
- d. Bindevokal (*waṣla*) skrivs med bindestreck efter föregående ord och binds till det som följer, t.ex. *min-a-r-raḡuli* för مِنَ الرَّجُلِ ”från mannen”, inte *min ar-raḡuli* (dock, om bestämda artikeln står före en avledd stamforms *maṣdar*

bevaras den senares inledande vokal: *al-intihābātu* för **الْإِنْتِهَابَاتُ**, inte *al-intihābātu*).

- e. Personsuffix skrivs utan bindestreck, *ʾuḥibbuki*. Bara när det finns behov av att särskilt markera suffixen, t.ex. vid en morfologisk dialektstudie, kan bindestreck vara motiverade, och då konsekvent, *ʾuḥibbu-ki*.
- f. Om en vokal är osäker kan den sättas inom klammer: *fa-yarǧi[u]* (*fa-* kan även följas av subjunktiv).

Övningar

Gör följande övningar genom att själv först försöka transkribera den arabiska texten, sedan kontrollera mot den angivna transkriptionen.

1. Pausaltranskription (enstaka ord och fraser)

Arabisk text	Transkription "Ling"	Transkription "Litt"
أَنَا وَأَنْتَ	<i>ʾanā wa-ʾanta</i>	<i>ʾanā wa-ʾanta</i>
أَسَلَامٌ عَلَيْكُمْ	<i>as-salām ʿalaykum</i>	<i>as-salām ʿalaykum</i>
مُعَلِّمٌ	<i>muʿallim</i>	<i>muʿallim</i>
مُعَلِّمَةٌ	<i>muʿallima</i>	<i>muʿallima</i>
طَالِبَةٌ	<i>ṭāliba</i>	<i>ṭāliba</i>
هُنَا	<i>hunā</i>	<i>hunā</i>
جِدَارٌ	<i>ǧidār</i>	<i>jidār</i>
كُرْسِيٌّ	<i>kursī</i>	<i>kursī</i>
شَنْطَةٌ	<i>šanṭa</i>	<i>shanṭa</i>
خِرَانَةٌ	<i>ḥizāna</i>	<i>khizāna</i>
لَوْحٌ	<i>lawḥ</i>	<i>lawḥ</i>
مِصْبَاحٌ	<i>miṣbāḥ</i>	<i>miṣbāḥ</i>
وَرَقٌ	<i>waraq</i>	<i>waraq</i>
شُبَّاكٌ	<i>šubbāk</i>	<i>shubbāk</i>

الشَّمْسُ	aš-šams	ash-shams
العُرْفَةُ	al-ğurfa	al-ghurfa
عَلَى الطَّائِلَةِ	‘alā ṭ-ṭāwila	‘alā ṭ-ṭāwila
أَيِّنَ الشَّمْسِ	ʾayna š-šams	ʾayna sh-shams
شَرِيكُ بِنِ الْأَعْوَرِ	Šarīk ibn al-ʾAʿwar	Sharīk ibn al-ʾAʿwar
عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ	‘Umar ibn al-Ḥaṭṭāb	‘Umar ibn al-Khaṭṭāb
الْمُتَنَبِّئِيُّ	al-Mutanabbiʾ	al-Mutanabbiʾ
الْكِسَائِيُّ	al-Kisāʾī	al-Kisāʾī
أَبُو الْحَسَنِ الْكِسَائِيُّ	ʾAbū l-Ḥasan al-Kisāʾī	ʾAbū l-Ḥasan al-Kisāʾī
أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ الصَّيْمَرِيُّ	ʾAbū Ğaʿfar Muḥammad ibn al- Faḍl aš-Šaymarī	ʾAbū Jaʿfar Muḥammad ibn al- Faḍl aš-Šaymarī
ابْنُ الْفَضْلِ	Ibn al-Faḍl	Ibn al-Faḍl
مَدِينَةُ النَّبِيِّ	madīnat an-nabī	madīnat an-nabī
ظُهُرٌ	ḍuḥr	ẓuḥr

2. Kontexttranskription (vanligen hela satser)

Arabisk text	Transkription ”Ling”	Transkription ”Litt”
أَسَلَامٌ عَلَيْكُمْ	as-salāmu ‘alaykum	as-salāmu ‘alaykum
أَنَا مُعَلِّمٌ	ʾanā mu‘allimun	ʾanā mu‘allimun
أَنْتِ طَالِبَةٌ	ʾanti ṭālibatun	ʾanti ṭālibatun
هُنَا كُرْسِيُّ	hunā kursiyyun	hunā kursiyyun
الشَّنَطَةُ فِي الْبَيْتِ	aš-šanṭatu fī l-bayti	ash-shanṭatu fī l-bayti
هُوَ فِي مَدِينَةِ النَّبِيِّ	huwa fī madīnati n- nabiyyi	huwa fī madīnati n- nabiyyi
دَخَلْتُ مِنَ الْبَيْتِ	daḥaltu min-a-l-bayti	dakhaltu min-a-l-bayti

Transkribera följande arabiska texter (kontexttranskription) och jämför sedan med den angivna transkriptionen.

Text 1

الْبَيْتُ كَبِيرٌ وَجَمِيلٌ. تُوْجَدُ فِي الْبَيْتِ غُرْفَةٌ لِلْجُلُوسِ وَغُرْفَةٌ لِلنَّوْمِ وَغُرْفَةٌ لِلْأُخْتِ وَغُرْفَةٌ لِي
وَمَطْبَعٌ وَحَمَّامٌ وَأَمَامَ الْبَيْتِ حَدِيقَةٌ جَمِيلَةٌ. الْأَبُ مُعَلِّمٌ وَالْأُمُّ طَبِيبَةٌ وَالْأُخْتُ طَالِبَةٌ وَأَنَا طَالِبٌ
أَيْضًا. عِنْدِي غُرْفَةٌ كَبِيرَةٌ وَفِي الْغُرْفَةِ طَاوِلَةٌ وَكُرْسِيٌّ وَسَرِيرٌ كَبِيرٌ وَخَزَانَةٌ وَرَادِيُو قَدِيمٌ وَجِهَازُ
فِيدِيُو يَابَانِيٌّ وَجِهَازُ تَلْفَزِيُونٌ جَدِيدٌ وَمِصْبَاحٌ قَدِيمٌ وَشَبَّاکٌ كَبِيرٌ.

”Ling”:

*al-baytu kabīrun wa-ğamīlun. tūğadu fī l-bayti ġurfatun li-l-ğulūsi wa-ğurfatun li-
n-nawmi wa-ğurfatun li-l-ʾuḥti wa-ğurfatun lī wa-maṭbaḥun wa-ḥammāmun wa-
ʾamāma l-bayti ḥadiqatun ġamīlatun. al-ʾabu muʿallimun wa-l-ʾummu ṭabībatun
wa-l-ʾuḥtu ṭālibatun wa-ʾanā ṭālibun ʾaydan. ʿindī ġurfatun kabīratun wa-fī l-
ğurfati ṭāwilatun wa-kursiyyun wa-sarīrun kabīrun wa-ḥizānatun wa-rādiyū
qadīmun wa-ğihāzun fidiyū yābāniyyun wa-ğihāzun talfaziyyūn ġadidun wa-
mişbāḥun qadīmun wa-şubbākun kabīrun.*

”Litt”:

*al-baytu kabīrun wa-jamīlun. tūjadu fī l-bayti ġurfatun li-l-julūsi wa-ğurfatun li-
n-nawmi wa-ğurfatun li-l-ʾuḥti wa-ğurfatun lī wa-maṭbakhun wa-ḥammāmun
wa-ʾamāma l-bayti ḥadiqatun jamīlatun. al-ʾabu muʿallimun wa-l-ʾummu
ṭabībatun wa-l-ʾuḥtu ṭālibatun wa-ʾanā ṭālibun ʾaydan. ʿindī ġurfatun kabīratun
wa-fī l-ğurfati ṭāwilatun wa-kursiyyun wa-sarīrun kabīrun wa-khizānatun wa-
rādiyū qadīmun wa-jihāzun fidiyū yābāniyyun wa-jihāzun talfaziyyūn jadidun wa-
mişbāḥun qadīmun wa-shubbākun kabīrun.*

Text 2

دَخَلَ طُفَيْلِيٌّ عَلَى قَوْمٍ يَأْكُلُونَ فَقَالَ لَهُمْ مَا تَأْكُلُونَ فَقَالُوا مِنْ بَعْضِهِ سَمًّا فَأَدْخَلَ يَدَهُ وَقَالَ
الْحَيَاةَ حَرَامٌ بَعْدَكُمْ.

Transkription enligt kolumn ”Ling”:

*daḥala ṭufayliyyun ʿalā qawmin yaʾkulūna fa-qāla lahum mā taʾkulūna fa-qālū
min buğḍihi samman fa-ʾadḥala yadahu wa-qāla l-ḥayātu ḥarāmun baʿdakum.*

Transkription enligt kolumn ”Litt”:

*dakhala tufayliyyun ‘alā qawmin ya’kulūna fa-qāla lahum mā ta’kulūna fa-qālū
min bughḍihi samman fa-’adkhala yadahu wa-qāla l-ḥayātu ḥarāmum ba’dakum.*

Referenser

- Badawi, Elsaid, Michael G. Carter och Adrian Gully. *Modern Written Arabic: A comprehensive grammar*. London: Routledge, 2004, s. 5.
- Brockelmann, Carl, August Fischer, W. Heffening och Franz Taeschner. *Die Transliteration der arabischen Schrift in ihrer Anwendung auf die Hauptliteratursprachen der islamischen Welt*. Denkschrift dem 19. internationalen Orientalistenkongress in Rom vorgelegt von der Transkriptionskommission der Deutschen morgenländischen Gesellschaft. Leipzig: Deutsche morgenländische Gesellschaft, 1935. (Karin Boye biblioteket Fsg). Antogs som standard för translitterering av det arabiska språket 1982 (DIN 31635). DIN 31635:1982-04. *Umschrift des arabischen Alphabets*. 1982.
- Pedersen, Thomas T. “Transliteration of Arabic.”
http://transliteration.eki.ee/pdf/Arabic_2.0.pdf. (2008-02-02).
- Reichmuth, Philipp, och Samuli Schielke. *Die wissenschaftliche ʿumšrift*.
http://www.orientasia.info/download/arab_trans.pdf.
- Reichmuth, Philipp. “Transcription.” In *Encyclopedia of Arabic language and linguistics*, edited by Kees Versteegh, Mushira Eid, Alaa Elgibali, Manfred Woidich and Andrzej Zaborski, Vol. IV, Q-Z, p. 515-20. Leiden – Boston: Brill, 2009.
- Ryding, Karin C. *A reference grammar of modern standard Arabic*. Cambridge: Cambridge UP, 2005.
- Smeaton, B. Hunter. ”Some Problems in the Description of Arabic.” *Word* 12 (1956): 357-68.
- Versteegh, Kees, Mushira Eid, Alaa Elgibali, Manfred Woidich och Andrzej Zaborski, red. *Encyclopedia of Arabic language and linguistics*. Vol. I, A-Ed. Leiden - Boston: Brill, 2006, s. viii.